

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9⁰⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22 636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Uroczystość Najświętszej Trójcy

16 czerwca 2019

LITURGIA SŁOWA

Prz 8, 22-31; Ps 8; Rz 5, 1-5; J 16, 12-15

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi».

– *Oto słowo Pańskie.*

Nie da się „znieść” od razu wszystkiego, co Jezus ma nam do powiedzenia. Oczywiście nie dlatego, by to było takie straszne. Wręcz przeciwnie! To jest tak wspaniałe. W świecie zniszczonym przez zło dobro i miłość muszą być przywracane stopniowo, by nie zostały całkowicie odrzucone. I tak Jezus naraził się swoją miłością i dobrocią! A co by było, gdyby od razu objawił wszystko i nic nie zostawił Duchowi Świętemu!

Zauważmy więc jak ważny jest Duch Święty. Dlatego Jezus daje nam Go. Chodzi więc o to, byśmy chcieli i umieli z Nim współpracować. Tym bardziej, że to nie jest trudne. Wymaga tylko determinacji w poszukiwaniu prawdy, bo Duch Święty jest Duchem Prawdy.

Mieczysław Łusiak SJ

Św. Jan Paweł II

EUCHARYSTIA

SAKRAMENTEM MIŁOŚCI I POKOJU

Zbawiciela chwał, Syjonie,
w hymnów i kantyków tonie,
Wodza i Pasterza.

Zbliża się wielkie święto – święto, podczas którego przeżywamy na nowo pierwszą Świętą Wieczerzę. W formie publicznej i uroczystej uwielbiamy i adorujemy Chleb i Wino, które stały się prawdziwym Ciałem i prawdziwą Krwią Odkupiciela. «Pod (...) zewnętrznymi pozorami – mówi Sekwencja – skryty cud ogromny».

«Przedmiot chwały dziś przedziwny, Chleb żyjący i pożywny, będzie opiewany».

Obchodzić będziemy wielką uroczystość, w której wyraża się pełen zdumienia podziw Ludu Bożego: podziw i wdzięczność za dar Eucharystii.

W Sakramencie Ołtarza Jezus zaprzagnął utrwalić na zawsze swą żywą obecność pośród nas, w tej samej formie, w jakiej oddał się apostołom w wieczniku. Pozostawia nam to, co uczynił podczas

Ostatniej Wieczerzy, a my wiernie to ponawiamy.

Zgodnie z utrwalonymi miejscowymi zwyczajami, na uroczystość Bożego Ciała składają się dwa momenty: Msza św., podczas której uobecnia się na ołtarzu Ofiara, oraz procesja, która jest publiczną adoracją Najświętszego Sakramentu.

«Pouczeni tą godziną, przemieniamy chleb i wino w ofiarę zbawienia». Przede wszystkim odnowiona zostaje pamiątka Chrystusowej Paschy.

Mijają dni, lata i wieki, lecz pozostaje ten najświętszy gest, w którym Jezus zawarł całą swą Ewangelię miłości. Nie przestaje On, nieskalany i zmartwychwstały Baranek, ofiarowywać samego siebie za zbawienie świata. Poprzez tę pamiątkę Kościół odpowiada na wezwanie słowa Bożego, które słyszymy: «Pamiętaj (...). nie zapominaj» (Pwt 8, 2. 14).

To Eucharystia jest naszą żywą Pamiątką! Jak przypomina Sobór, w Eucharystii «zawiera się całe duchowe dobro Kościoła, a mianowicie sam Chrystus, nasza Pascha i Chleb żywy, który przez Ciało swoje ożywione i ożywiające Duchem Świętym daje życie ludziom, zapraszając ich i doprowadzając w ten sposób do ofiarowania razem z Nim samych siebie, swojej pracy i wszystkich rzeczy stworzonych» (*Presbyterorum ordinis*, 5).

Z Eucharystii, «źródła i szczytu całej ewangelizacji» (por. tamże), Kościół powinien codziennie czerpać siłę i energię do działalności misyjnej i do dawania wszelkiego

Z nauczania Sługi Bożego Kardynała Stefana Wyszyńskiego

Widzimy współcześnie odnawiający się głód ludzi prawdziwych. To znaczy żyjących w prawdzie i miłości; ludzi jasnych, przejrzystych, którzy mają oblicza prawdziwe, a nie zniekształcone kłamstwem.

rodzaju chrześcijańskiego świadectwa wśród ludzi.

«O Pasterzu, chlebie żywy, Jezus, bądź nam litościwy, nakarm nas i nie gub mściwy».

Ty, Dobry Pasterzu, przejdiesz ulicami naszego miasta. Podczas tego święta każde miasto, każda metropolia, jak i najmniejsza miejscowość duchowo stają się Syjonem, Jerozolimą sławiącą Zbawiciela: nowym Ludem Bożym zgromadzonym ze wszystkich narodów i karmionym jedynym Chlebem życia.

Ten lud potrzebuje Eucharystii. Dzięki Eucharystii bowiem staje się Kościołem misyjnym. Czyż jednak jest to możliwe bez kapłanów, którzy celebrują tajemnicę eucharystyczną?

Młodzieży! Powtarzam wam słowa, które skierowałem do młodych zgromadzonych w Tor Vergata podczas Światowego Dnia Młodzieży w r. 2000: «Jeśli ktoś z

was (...) słyszy w sercu wezwanie Chrystusa, by oddać się Mu całkowicie i kochać Go 'sercem niepodzielnym' (por. 1 Kor 7, 34) – niech nie pozwoli się powstrzymać wątpliwościom czy obawom. Niech wypowie odważnie swoje 'tak' bez zastrzeżeń, ufając Temu, który wiernie dotrzymuje swoich obietnic».

Ave, verum Corpus, natum de Maria Virgine.

«Bądź pozdrowione, Ciało Chrystusa, zrodzone z Maryi Panny!»

Bądź uwielbiony, nasz święty Odkupicielu, który się wcieliłeś w najczystsze łono Panny Maryi. Dziękujemy Ci, Panie, za Twą eucharystyczną obecność w świecie.

Dla nas zgodziłeś się cierpieć i na krzyżu objawiłeś bezgraniczną miłość do całej ludzkości. Wielbimy Cię, codzienny Wiatyku nas wszystkich, pielgrzymujących na tej ziemi!

Amen!

Dziękujemy za ofiary złożone na remont naszego kościoła. Prowadzimy drugi etap konserwacji i restauracji stolarki okiennej wewnątrz świątyni. Koszt tych prac wynosi 133.000 zł. Otrzymaliśmy dotację z Miasta Stołecznego Warszawy w wysokości 70.000 zł. Wkład własny, jaki musi zapłacić parafia wynosi więc 63.000 zł.

Bóg zapłać za wszelkie ofiary składane na ten szczytny cel.

Św. Jan Paweł II

CHWAŁA TRÓJCY ŚWIĘTEJ W ZESŁANIU DUCHA ŚWIĘTEGO

Audycja generalna. 31 maja 2000

1. Chrześcijańska Pięćdziesiątnica, uroczystość Zesłania Ducha Świętego ukazana jest w tekstach Nowego Testamentu w różnych aspektach. Zacniemy od aspektu, o którym mówi wysłuchany przez

nas fragment z Dziejów Apostolskich. Znalazł on natychmiastowe odbicie w umysłach wszystkich, w historii sztuki, a także w samej liturgii.

Św. Łukasz w swym drugim

dziele umieszcza dar Ducha w teofanii, czyli w uroczystym Bożym objawieniu, które poprzez symbole nawiązuje do tego, czego doświadczył Izrael na Synaju (por. Wj 19). Szum, gwałtowny wicher oraz

ogień przypominający błyskawice wskazują na Boską transcendencję. W istocie to Ojciec przekazuje dar Ducha poprzez działanie uwielbionego Chrystusa. Mówi o tym Piotr: «Jezus (...) wyniesiony na prawicę Boga, otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego i zesłał Go, jak to sami widzicie i słyszycie» (por. Dz 2, 33-34). Jak poucza Katechizm Kościoła Katolickiego, w dzień Pięćdziesiątnicy Duch Święty «zostaje objawiony, dany i udzielony jako Osoba Boska (...). W tym dniu zostaje w pełni objawiona Trójca Święta» (n. 731-732).

2. Rzeczywiście cała Trójca Święta uczestniczy w objawieniu się Ducha Świętego, zesłanego na pierwszą wspólnotę oraz na cały Kościół wszystkich czasów jako pieczęć Nowego Przymierza zapowiadane przez proroków (por. Jr 31, 31-34; Ez 36, 24-27), jako umocnienie świadectwa i jako źródło jedności w różnorodności. Apostołowie w mocy Ducha Świętego głoszą Zmartwychwstałego, a wszyscy wierzący w swych różnych językach, a zatem w swych kulturach i na przestrzeni swych dziejów, wyznają jedną wiarę w Pana, «głosząc wielkie dzieła Boże» (por. Dz 2, 11).

Warto zauważyć, że gdy judaistyczny komentarz do Księgi Wyjścia, nawiązuje do 10. rozdziału Księgi Rodzaju, przedstawiającego mapę siedemdziesięciu narodów, które — jak sądzono — stanowiły całą ludzkość, prowadzi je wszystkie na Synaj, by słuchały słowa Bożego: «Na Synaju głos Pana podzielił się na siedemdziesiąt języków, aby wszystkie narody mogły pojąć» (*Wyjście Rabba'*, 5, 9). Podobnie w Łukasowym opisie Pięćdziesiątnicy słowo Boże poprzez apostołów zwraca się do ludzkości, by wszystkim ludom, w ich różnorodności, głosić «wielkie dzieła Boże» (Dz 2, 11).

3. Jednakże w Nowym Testamencie mamy inną jeszcze relację, którą moglibyśmy nazwać «Pięćdziesiątnicą Janową». W czwartej

bowiem Ewangelii zesłanie Ducha Świętego umieszczone jest w opisie wieczoru wielkanocnego i ściśle powiązane ze zmartwychwstaniem. Czytamy u św. Jana: «Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: 'Pokój wam!' A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: 'Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam'. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: 'Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane'» (J 20, 19-23).

Również i w tym Janowym przekazie jaśnieje chwała Trójcy Świętej: Zmartwychwstałego Chrystusa, objawiającego się w swym uwielbionym ciele; Ojca, który jest źródłem misji apostoelskiej oraz Ducha Świętego, zesłanego jako dar pokoju. W ten sposób spełnia się obietnica złożona przez Chrystusa w tych samych murach, w pożegnalnej mowie do uczniów: «Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co ja wam powiedziałem» (J 14, 26). Obecność Ducha Świętego w Kościele ma na celu odpuszczanie grzechów, przypominanie o Ewangelii i jej realizacji w życiu i dążenie do coraz głębszej jedności w miłości.

Symboliczny akt tchnienia nawiązuje do aktu Stwórcy, który po ulepieniu ciała człowieka z prochu ziemi «tchnął w jego nozdrza», by dać mu «tchnienie życia» (Rdz 2, 7). Zmartwychwstały Chrystus przekazuje inne tchnienie życia — «Ducha Świętego». Odkupienie jest nowym stworzeniem, Bożym dziełem, a Kościół jest powołany do współpracy w nim przez posługę pojednania.

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1182 Ołtarzem Nowego Przymierza jest Krzyż Chrystusa, z którego wypływają sakramenty Misterium Paschalnego. Na ołtarzu, który stanowi centrum świątyni, uobecnia się w znakach sakramentalnych ofiara Krzyża. Ołtarz jest także stołem Pańskim, do którego jest zaproszony Lud Boży. W niektórych liturgiach wschodnich ołtarz jest także symbolem grobu (Chrystus naprawdę umarł i naprawdę zmartwychwstał).

1183 *Tabernakulum* powinno być umieszczone "w kościele... w najbardziej godnym miejscu, z największą czcią". Godna forma, właściwe umieszczenie i zabezpieczenie tabernakulum powinny sprzyjać adoracji Pana, rzeczywiście obecnego w Najświętszym Sakramencie ołtarza. *Święte krzyżmo* (myron), służące do namaszczenia, jest znakiem sakramentalnym pieczęci daru Ducha Świętego; tradycyjnie jest przechowywane i czczone w jakimś bezpiecznym miejscu świętym. Można do niego dołączyć olej katechumenów i olej chorych.

1184 *Katedra* biskupa lub krzesło prezbitera "powinny podkreślać jego funkcję jako przewodniczącego zgromadzenia i kierującego modlitwą". *Ambona*. "Godność słowa Bożego wymaga, by w kościele było ono głoszone z miejsca, na którym w czasie liturgii słowa spontanicznie skupia się uwaga wiernych".

4. Apostoł Paweł nie opowiada o samym zesłaniu Ducha Świętego, lecz pisze o Jego owocach tak dobitnie, że można by mówić o «Pięćdziesiątnicy Pawłowej», również ukazanej w świetle Trójcy

Świętej. Zgodnie bowiem z dwoma równoległymi fragmentami listów do Galatów i do Rzymian, Duch Święty rzeczywiście jest darem Ojca czyniącego nas swymi przybranymi synami, uczestnikami życia rodziny Bożej. Twierdzi zatem św. Paweł: «Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: 'Abba, Ojcze!' Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i

dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa» (Rz 8, 15-17; por Ga 4, 6-7).

Mając Ducha Świętego w sercu, możemy nazywać Boga poufałym słowem Abba, którego używał Jezus, gdy zwracał się do swego niebieskiego Ojca (por. Mk 14, 36). Tak jak On, powinniśmy postępować zgodnie z Duchem w głębokiej wolności wewnętrznej: «Owoce zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opamiętanie» (Ga 5, 22).

Zakończmy te nasze rozważania o Trójcy Świętej w Pięćdziesiątnicy wezwaniem z liturgii wschodniej: «Przyjdźcie narody, adorujmy Bóstwo Trzech Osób: Ojca w Synu wraz z Duchem Świętym. Ponieważ odwieczny Ojciec rodzi również odwiecznego Syna królującego z Nim, a Duch Święty jest w Ojcu, uwielbiony wraz z Synem, jedyna moc, jedyna istota, jedyne Bóstwo. (...) Trójco Święta, chwała Tobie!» (Nieszpory Zesłania Ducha Świętego).

Modlitwa do Najświętszej Trójcy

Dzięki Ci, Boże, że raczyłeś objawić nam prawdę o Sobie, jedynym Bogu żyjącym w Trzech Osobach, Odwieczny, święty i wszechmogący jesteś, Boże Ojcze; odwieczny, święty i wszechmocny jesteś, Synu Boży; odwieczny, święty i wszechmocny jesteś Duchu Święty. Niech sławią Cię wszystkie narody, Boże w Trójcy jedyny, wierzę, że mieszkasz w nas przez łaskę uświęcającą i że otrzymując życie Boże, zarazem i Ciebie przyjmujemy. Jakże nas uszlachetniasz, uświęcasz i podnosisz w godności, sprawiając, że Twoim jesteśmy mieszkaniem. Dzięki Ci za tę wielką łaskę. Święty Boże, działaj w nas, prosimy z pokorą, podtrzymuj w nas pamięć i wiarę w Twoją obecność i dopomagaj, abyśmy w postępowaniu pamiętali o swej godności i chrześcijańskim życiem okazali wdzięczność za łaskę Twojego, Boże życia w nas. Udzielaj nam, Boże Trójjedyny, również wielkiego daru wytrwania w dobrym do końca życia, a potem daj nam oglądać Ciebie twarzą w twarz, żyć z Tobą na wieki i cieszyć się nieskończonym przebywaniem z Tobą. Amen.

OGŁOSZENIA

1. Prowadzimy **drugi etap konserwacji** i restauracji stolarki okiennej wewnątrz kościoła. Koszt tych prac wynosi 133.000 zł. Otrzymaliśmy dotację z Miasta stołecznego Warszawy 70.000 zł. Wkład własny parafii wynosi 63.000zł. Dziękujemy za wszelkie ofiary przeznaczone na ten cel.
2. W czerwcu zapraszamy na **nabożeństwa czerwcowe** z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, codziennie o godz. 18.00.
3. 20 czerwca w czwartek obchodzimy uroczystość **Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa**. Tego dnia msze św. są o godz. 7:00, 8:30, 10:00, 11:30 i 13:00. O 16:00 msza św. w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego i Św. S. Faustyny, po której wyruszy procesja w kierunku naszego kościoła. **Nie ma mszy św. o godz. 18:30.**
4. Jak co roku ulicami Warszawy przejdzie centralna procesja Bożego Ciała. O godz. 10:00 zostanie odprawiona uroczysta msza św. w bazylice archikatedralnej Św. Jana Chrzciciela po której wyruszy orszak procesyjny.
5. Inne wspomnienia liturgiczne:
 - W poniedziałek – Wsp. Św. Alberta Chmielowskiego, Zakonnika
 - W piątek – Wspomnienie Św. Alojzego Gonzagi, Zakonnika

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz parafialnie. Do użytku wewnętrznego.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl